

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto... 7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 84. — ŠTEV. 84.

NEW YORK, TUESDAY, APRIL 11, 1922. — TOREK, 11. APRILA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

USPEHI UNIJSKIH ORGANIZATORJEV

KLJUB VSEM PREGANJANJEM OD STRANI DRŽAVNEGA KOZAŠTVA TER KAPITALISTICNIH INTERESOV SO DOSEGLEDI UNIJSKI ORGANIZATORJI VELIKE USPEHE. — KRIZA GLEDE ČOBAVE PREMOGA SE BO KMALU POJAVA.

Uniontown, Pa., 9. aprila. — Organizatorji United Mine Workers so zaznamovali na sestanku, ki se je vršil danes tukaj in katerega se je vdeležilo približno pet tisoč neujiških premogarjev, velik uspeh, ko so vsi delave izjavili, da se bodo pridružili stavki. To je prvi uspešni naval na strani unije v teku zadnjih dvanajstih let.

V teku naslednjih osem in štiridesetih ur bodo vsi rovi v Connellsburg okraju zaprti. — se je glaslo v sporodilu, katero so poslali unijski voditelji neorganiziranim delavcem, ki so se zbrali v veliki dvorani na sestanek. Tozadnje izjavo se je sprejelo z velikanskim navdušenjem.

Zborovanje, ki je bilo tajno vprizorjeno, je prišlo kot presenečenje ne le za premogarke barone, temveč tudi za splošno javnost. Obvestila glede sestanka se je na tajnem razdelilo med premogarje in slednji so prišli tekmo po podneva iz vseh rorov, ki niso bili dosedaj prizadeti od stavke.

Unijski voditelji stavke izjavljajo, da bi stavka neujiških premogarjev popolnoma prekinila obravvanje v Connellsburg premagarskem okraju. Večina delavcev, ki so bili navzoči na zborovanju, je prišla iz zgornje sekice, kjer se nahajajo največje naprave jelekarskih interesov.

Unijski organizatorji bodo osredotočili sedaj naprej svoje delovanje na rove United States Steel korporacije, ležeče med tukajšnjim krajem ter Connellsburgom, potem ko se jim je posrečilo organizirati premogarje v dolnjih sekicah, med Brownsville in Mansonton.

Zborovanje je povzročilo preefrazburjenja, a opaziti ni bilo nikakega nereda, ker so se držali državni kozaki v ozadju, čeprav so bili pri roki za vse slučaj. Sestanek je otvoril s kratkim razgovorom Edward Tabor, nek tukajšnjim odvetnik, kjer je rekel, da ima dosti poguma, da nastopi na zborovanju ter pozval navzoče, naj se zavzemajo za javni mir in red. Predsedstvo je nato prenel unijski organizator John O'Leary.

V teku naslednjih osem in štiridesetih ur bodo zaprti vsi rovi v Connellsburg okraju. — je izjavil William Feener, star unijski organizator, in kakor hitro je izrekel te besede, so navzoči premogarji sprejeli izjavo v velikanskih navdušenjem. Rekel je nadalje, da se ne smejte neujiški premogarji vrnit na delo, če nočjo, da bo unija, njih edina zaključna, združljena v tem velikem boju za obstanek.

Prekrižajte roke ter ne hodite v bližino rovov jutri. — je rekel William Hynes, član okrajnega odbora iz Pittsburghskega okraja. Tudi drugi organizatorji so nagovorili delavcev, a posvarili slednje, da se unijske finance kaj slabe in da ne morejo pričakovati nikake finančne pomoči. Vsi govorniki so povdaranje dejstvo, da skušajo delodajalec običajnih obvestil z označbo "Označba", ko je bil odposlan denar iz Ljubljane na zadnjo pošto. Mesto je obvestil bomo poslati za vso ko denarno pošiljatev, ki smo jo prejeli dne 2. decembra 1921 ali kasneje, izplačilno potrdilo s podpisom naslovilca oziroma njezovega pooblaščenca.

Prikrivajte roke ter ne hodite v bližino rovov jutri. — je rekel William Hynes, član okrajnega odbora iz Pittsburghskega okraja. Tudi drugi organizatorji so nagovorili delavcev, a posvarili slednje, da se unijske finance kaj slabe in da ne morejo pričakovati nikake finančne pomoči.

Vsi govorniki so povdaranje dejstvo, da skušajo delodajalec zlomiti unijo s tem, da ne upoštevajo sklenjenih kontraktov. To je prvo znamenje preziranja, katerega kažejo premogarski baroni do svojih delavcev in ki bi izvalo vladno umeščanje, če bi bila krivda na strani delavstva.

Več kot enkrat pa bilo čenti iz vrst delavstva, da se ne bodo vrnili na delo in da ne bodo pomagali baronom zlomiti unijo.

Ko je prišel nato poziv, naj pokajojo možje unijske karte, jih

Na sliki vidite hčere najbogatejšega angleškega plemenita lorda Ashburtona. Svoj dolgčas si prejanjajo s "šloganjem" kart. Za tako igro ni treba človeku prav posebne inteligence.

JALOVI IZGOVORI

SMRT GENERALA PREMOG. BARONOV

POLOŽAJ NA IRSKEM

VON FALKENHAYNA VEDNO BOLJ ZAPLETEN

Premogarski baroni pravijo, da V bližini Potsdama je umrl marbi plačilne zahteve delavcev poštal Falkenhayn neslavnega spoštova ceno premoga.

Ustaši republikanske armade so napadli oddelke proste Irške države. — Dosegl je starost 62 let.

New York, N. J., 10. aprila. — Delodajaleci, ki so se zbrali tukaj General Erik von Falkenhayn,

da se posvetujejo z zastopniki prejšnji nemški vojni minister ter premogarje glede uravnotev stavek v antracitnih premogovnikih, generalnega štaba, je umrl v so

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

— Dosegl je starost 62 let.

Berlin, Nemčija, 9. aprila. —

Ustaši republikanske armade so

plačilne zahteve delavcev po-

nadali oddelke proste Irške dr-

žave. — Bati se je nadaljnih iz-

bruhot.

New York, N. J., 10. aprila. —

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn neslavnega spo-

družile ceno premoga.

General Falkenhayn je bil imenovan nemškim ministrom leta

1913 ter je sledil generalu von

Herringen. Kmalu po izbruhu

vojne je bil imenovan načelnikom

nemškega generalnega štaba ter

so izjavili, da bi privolitev v de-

vjetnajst zahtev premogarjev po-

višala ceno premoga za tri dollar

V bližini Potsdama je umrl marbi

plačilne zahteve delavcev po-

štal Falkenhayn nes

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" Izhaia vsaki dan Izvzemel' nedelj in praznikov.

Za celo leto veja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Canada	za pol leta	\$3.50
Za pol leta	za pol leta	\$3.00
Za četr leta	za pol leta	\$7.00
		\$1.50

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

Dopis bres podpis in osebnosti se ne pribujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Tudi sprememb kralja narodnikov prosimo, da se nam tudi prejmejo bivališči naznani, da hitrejšo najdemo naslovnika.

GLAS NARODA
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2878

ČUDNA SODBA O LENINU.

Napoleon je rekel kmalu po svojem padcu, da je bila ena izmed slabosti njegovega imperijata, "da je počivalo celo poslopje le na meni."

— Jaz sem se moral osebno pečati z vsemi vprašanji, — je rekel, — in zmaga je bila moja le, kadar sem bil sam navzoč. V moji odsotnosti niso vedeli generali, kaj naj store, in vojakov ni navdajalo isto navdušenje kot v slučaju, da sem bil jaz poleg. Z večjo pravico kot Ludovik XIV., le roi Soleil bi lahko rekel: — Jaz sem država (Le Etat, ce est moi.), kajti kralj je bil princip, ki je preživel človeka. Novica o moji smrti na Ruskem se je razširila po Parizu. Če bi vsakdo vrzel v to poročilo, bi bil poskus Malleta uspešen, in moje cesarstvo bi me ne preživel za štiri in dvajset ur.

V sedanjih dnevih istotako živi človek, ki bi lahko rekel: — Naj odidem jaz, in vsaka stvar je v nevarnosti. Naj umrem, in vse se bo polomilo.

— Ta človek, — pravi Clemence Paniel v pariškem "Journalu", — je Lenin, ki je istega tipa kot Napoleon. On posebja režim, katerega je vstanovil, in kadar kihne on, izjavlja vsi prosti možje Rusije, da imajo nahod.

— Govorilo se je, da se namerava Lenin vdeležiti konference v Genovi. Tako so vzliknili visoki dostojaščni komunistični cesarstva ter stari grenadirji rdečih straž s solzami v očeh:

— Kaj naj storimo, če nas zapusti on? Če prerezek kak zarotnik nit njegovega življenja, kaj naj postane iz ruske revolucije? Brez njega je vse izgubljeno... Prosimo ga, naj ostane v Kremlju in če bi kljub temu hotel odpotovati, se poslužimo sile, da ga pridržimo v svoji sredi.

— Očividno je to kaj laskavo za Lenina, — edinega neobhodno potrebnega človeka našega časa, — kajti na celem svetu ni niti enega kraljestva, niti ene republike, koje načelnik bi imel pravico izjaviti:

— Če izginem jaz, bo šlo vse k vragu.

Nikdo drugi ne more reči kaj takega o sebi. Kralji, predsedniki, papeži sledijo drug drugemu, in igra gre naprej svojo pot. Lenin pa je neke vrste bog, ki mora biti vedno navzoč v svetišču in katerega ne more nikdo nadomestiti. V Franciji ga nekateri mistiki komune dejanski obožavajo.

— Do tega konca je prišlo takozvano oproščenje proletarijata, revolucija, ki je bila vprvorjena v imenu enakosti in bratstva. En sam človek zavzema v komunistični organizaciji mesto kot je bilo mesto najbolj despotskega monarha v zgodovini.

Litvinski zvon neodvisnosti.

Litvinska, najbolj južna izmed baltiških držav, katero so izrezali iz telesa prejšnje carske Rusije, je sedla za družinsko mizo narodov sveta, ko je sprejela pravosodje stalnega sodišča mednarodne pravice, vendar pa je odločnilo pridružiti se konferenci baltiških držav, ki se so dogovorile glede politike, katero naj bi sledovalo na konferenci v Genovi.

— Čeprav niso Združene države priznale litvinske vlade kot so priznale večino drugih evropskih narodov, so bili vendar številni principiji republikanske litvinske vlade vzeti iz ameriške ustave, — se glasi v nekem poročilu Narodne zemljepisne družbe. — Eden zadnjih zadnjih dozgodkov v zvezi s tem je bila izročitev "zvona prostosti", katerega so podarili Litvinom v Združenih državah svoji domači deželi v proslavo četrtne obletnice ujene neodvisnosti. S tem zvonom bodo zvenili ob vseh narodnih praznikih ter ob dnevih, ki so zdodovinske važnosti za deželo.

Preko sedanje Litvinske, ki je bila nekoč ena največjih držav v Evropi, stezajoča se od Črnega morja pa do Baltika, so tekoma svetovne vojne korakale sem in tja nemške in ruske armade. Nemci so pogosto navalili na deželo, da zaplenijo govejo živino in Rusi so vprizarjali protinapade, da cosežejo neposredne uspehe, ki naj bi moralno učinkovali na kakem drugem mestu.

— Ti plavolasi ljudje z modrimi očmi, ki trdijo, da imajo več kot en miljon svojih zastopnikov v Ameriki, govore jezik, o katerem izjavljajo nekateri jerokoslovi, da je najstarejši živi jezik, kar jih je v Evropi ali drugod. Ta jezik je sličen primitivnemu Sanskrutu ali staro-indijskemu jeziku ter se popolnoma razlikuje od slovanskih, germanskih ali latinskih jezikov.

Zmagoslavni narodi, ki so vladali Litvi od časa do časa, so sier skušali iztrebiti stari domači jezik s tem, da so prepovedali njeni uporabo v šoli ter v javnem življenju, a ta poskus se jim ni v

nobenem slučaju popolnoma posrečil in tudi Rusom ne, ki so prepovedali uporabo vsakega drugega alfabetu kot je cirilica.

— Starodavno glavno mesto tega ozemlja, ki presega po velikosti nekoliko združeno ozemlje New Hampshireja, Vermonta, Massachusetts in Rhode Island, je bila Vilna, koje ozke in vijugaste ceste, kamneni tlak in starodavne, solidno zidanе hiše dajejo mestu skoro srednjeveški izraz. Čeprav je sedež sedanje vlade Kovno, se številni dogodki v zgodovini Litvinev osredotočujejo krog Vilne.

— Vilno je ustanovil na sovodu rek Vilne in Vilajke neki Gedimin leta 1322 ter je s pomočjo zelenčuških črt zvezana s Petrogradom ter preko Varsave z večino glavnih mest v Evropi. Ko pa šel Napoleon skozi to mesto leta 1812 na poti proti Moskvi, so se litvinski plemenitaši zgrinjali preke njega, kajti domnevalo se je, da bo novoustanovil staro litvinsko državo.

— V bližini mesta stoji danes kamen, ki pripoveduje tragično povest na enostaven način. Na eni strani so izklesane besede: — Napoleon Bonaparte je šel po tej poti leta 1812 z 400,000 možimi. — Na drugi strani kamena pa so izklesane naslednje besede: — Napoleon Bonaparte je šel po tej poti leta 1812 z 9000 možimi.

— Tri prejšnje ruske province, Vilna, Kovno in Suvalki, iz katerih se je stvorilo večino sedanje nove države, ne izgledajo tako dobrostoječe in roditve kot sosednja poljska in nemška ozemlja, nahajajoča se bolj proti jugu. Velik del tega ozemlja pokrivajo močvirja in veliki gozdovi, ki dejanjski predstavljalno enega največjih naravnih virov dežele. Poljedelstvo je glavna industrija in poleg poljedelskih produktov se proizvaja les, kože in nekaj drugih stvari.

— Kljub splošnemu preprečjanju, da je spomlad pravi letni čas za ljubezen, se vrši večina litvinskih porok tekom mrzlega vremena, po zimi, kajti ženitovanje traja več kot teden dni in poleti in spomladni čas za take gostije. Zimski čas je čas slovesnosti v tej majhnji deželi, kjer izpremeni miraz vsko močvirje in vsako rečico v lepo uglašeno pot.

Dopisi.

New Florence, Pa.

Ker imam došli časa, napisem par vrstje iz naše male slovenske naselbine, ki steje, mislim, vseh skupaj do 20 ljudi in še ti nismo vsi Slovenci.

Kar se tiče dela in premogove industrije, sta dva mala rova. Prejung je pa bolj pičel. Širok je, toda nizek, da se človek komaj po trebuhi priplaže do njega. Mislimo, da bo zrastel tekom leta, od takrat nismo delali, toda ne. Kot čitam po naših listih, se maglo širi po celji Ameriki unija. Istančata v Westmorsland countyju. Name pečlarjem se prav dobro zdi. Le tako naprej, dragi mi rojaki, pa bo zmaga na naši strani in dobiti bomo, kar se nam spodobi.

Sedaj, ko se bliža mila spomlad, lotila. Mislim sem si že, da bomo nam bo malo krajši čas pečlarjem. Šli, vendar, hvala Bogu, otresev. Kaj nam manjka, je pa samo nežen, sem se je za enkrat. Dal Bog, da na polovicu Dekleta. Velika noč za vedno. Ta poredna boleznev pa je tukaj. Oglasite se in na prste ni zahtevala preveč človeških žrtev, ker mi pečlarji sujo že tev. Kot je meni znano, je zahtevala le eno in ta je bil Filip Starc. Prišel je pred par tedni iz Cleveland, Ohio, med svoje stare leadville, življenje. Na dvorni bo vladala prava dvorna etiketa. Nekatere dvorne same so že imenovane. Ceremonialni mojster bo ona velika življenja, pred katero bo vse popadalo v prah.

V Beogradu se vrše velike priznanja za Aleksandrovo poroko. Nova kraljeva palača je dograjena. Na dvorni bo vladala prava dvorna etiketa. Nekatere dvorne same so že imenovane. Ceremonialni mojster bo ona velika življenja, pred katero bo vse popadalo v prah.

Vzdrževanje dvora bo stalo vsko leto šest milijonov francoskih frankov.

Aleksander boče biti plačan v francoski valuti.

Če bi se človeku vredno zdelo, bi napisal članek o toliko pravljivem jugoslovanskem demokratičnem.

"Proletare" piše med vrsstvimi.

Urednikom "Glas Naroda" zavidi, ker imajo tako srečno roko, da izberijo samo tako čistovo, ki je čitaljem ugaja.

Isto politiko bi moral imeti dobrotnik, ki ga vzdržuje, nato da že vsaj nekaj lahko prebavlja, sicer mu bodo odrekli podporo.

Pavletu Zgagi posiljajo ljudje dolarje za cigare. Tako že vsaj pravji Zakrajsek. Žemljo, naj kujo, žemljo — otroku!

Iz Jugoslavije

Zagrebški blagajnik defravdant.

V Gradevu je bil aretovan blagajnik zagrebške transportne družbe "Transjugo", K. Haupt, ki si je na škodo družbe prisvojil \$4,000 K gotovine ter potem s potovanjem potom listom pod imenom Josip Löffler pobegnil v Gradec. Na podlagi tiralice je bil Gradev aretovan. Od poneverjenje svote je imel se 66,000 K.

Požar na državnem kolodvoru.

Na državnem kolodvoru v Zagrebu se je vnel vagon sena. Požar se je kamalu razširil na bližnji vagon, ki je bil tudi natovoren s senom. Železniški uslužbenec so hitro odpeli goreča vagona ter ju zapeljali na drugi tir. Oba vagona s senom vred sta zgorela.

Tvornica mila v Osijeku.

Pod okriljem "Srpske banke" se je osnovala delniška družba "Schicht", ki je kupila osješko tvornico mila. Tvornica se bo prej razširila in se bodo v njej izdelovala fina toaletna mila. Obenem se bo uredila v tvornici parfumerija. Družba bo pozneje zgradi tudi večjo tvornico vsakovrst-

Poročevalec.

Leadville, Colo.

Ker vidim, da se noben ne oglaši iz teh gorskih pečin, sem se jaz nega mila v Borovu.

Peter Zgaga

Otroci se pogovarjajo. V očeskih pogovorih tiči včasih velika modrost.

Zadnjici sta se pogovarjala dva, Prvi je rekel drugemu:

— Ti, jaz mislim, da je zdravnik princel k vam na dom malega otroka.

— Da, jaz tudi mislim, da je zdravnik princel otroka. Pred par meseci sta se zastran nekega denarja z mojim očetom prepričala in zdravnik mu je rekel: Čakaj, jaz ti bom že en trubel na pravil.

— Otroci se pogovarjajo. V očeskih pogovorih tiči včasih velika modrost.

Zadnjici sta se pogovarjala dva, Prvi je rekel drugemu:

— Ti, jaz mislim, da je zdravnik princel otroka. Pred par meseci sta se zastran nekega denarja z mojim očetom prepričala in zdravnik mu je rekel: Čakaj, jaz ti bom že en trubel na pravil.

— Otroci se pogovarjajo. V očeskih pogovorih tiči včasih velika modrost.

Zadnjici sta se pogovarjala dva, Prvi je rekel drugemu:

— Ti, jaz mislim, da je zdravnik princel otroka. Pred par meseci sta se zastran nekega denarja z mojim očetom prepričala in zdravnik mu je rekel: Čakaj, jaz ti bom že en trubel na pravil.

— Otroci se pogovarjajo. V očeskih pogovorih tiči včasih velika modrost.

Zadnjici sta se pogovarjala dva, Prvi je rekel drugemu:

— Ti, jaz mislim, da je zdravnik princel otroka. Pred par meseci sta se zastran nekega denarja z mojim očetom prepričala in zdravnik mu je rekel: Čakaj, jaz ti bom že en trubel na pravil.

— Otroci se pogovarjajo. V očeskih pogovorih tiči včasih velika modrost.

Zadnjici sta se pogovarjala dva, Prvi je rekel drugemu:

— Ti, jaz mislim, da je zdravnik princel otroka. Pred par meseci sta se zastran nekega denarja z mojim očetom prepričala in zdravnik mu je rekel: Čakaj, jaz ti bom že en trubel na pravil.

— Otroci se pogovarjajo. V očeskih pogovorih tiči včasih velika modrost.

Zadnjici sta se pogovarjala dva, Prvi je rekel drugemu:

— Ti, jaz mislim, da je zdravnik princel otroka. Pred par meseci sta se zastran nekega denarja z mojim očetom prepričala in zdravnik mu je rekel: Čakaj, jaz ti bom že en trubel na pravil.

— Otroci se pogovarjajo.

Maksim Gorki o Rusiji.

Iz ruskega originala prevel Don Levine.

(Razočaran glede posledje velikanskega preobrata v Rusiji, je zapustil Maksim Gorkij sovjetsko republiko ter dospel v Nemčijo. V prvi seriji člankov, odkar je zapustil svojo domačo deželo, nam razkriva pisanjih tajne vzroke, ki so dovedli do revolucije v Rusiji).

Ljudje, katere sem vajen rešekti, so me naprosili, naj ponavam, kaj mislim o Rusiji.

Kaj mislim o svoji deželi, ali da se bolj natančno izrazim, o ruskem narodu, o mužjih, ki predstavljajo veliko včino tega naroda, to me spravlja v veliko zadrgo. Lažje bi bilo zame — spletu ne odgovoriti na vprašanje, a jaz sem šel skozi celo stvar ter vsem preveč, da bi imel pravico molčati. Treba pa je razumeti, da ne obsojam in ne opravljem nikogar, temveč da takoj enostavno pripovedujem svoje številne utise, katerje sem dobil. Ni treba, da bi bilo mnenje že odsodba in prav nič žal bi mi ne bilo, če bi se izkazalo, da so moja mnenja napuščena.

V svojem bistvu je vsak narod anarhičen. Ljudje hočejo jesti tako kot le mogoče in delati tako malo kot le mogoče. Imeti hočejo vse pravice in nikakih dolžnosti. Ozračje brezpostavnosti, v katerem je bilo človeštvo vajeno živeti izza starodavnih časov, ga je dovedlo do vere v postavnost — brezpostavnosti.

To se tiče v prav posebno včeli, ki meri mas ruskih kmetov, ki so bili izpostavljeni bolj dolgi in bolj okruti drugim kmetom, kot katerikoli drugi narod Evrope. Ruski kmet je sanjal skozi stoletje o državi, ki bi ne imelo nobenih pravie uplivati na voljo posameznika in na prostost njegovih dejanj o državi, ki bi ne mela nobene moći, nad človekom.

To mučno sodbo nam potrjuje celo rusko bajeslovje.

Privatna lastnina.

Nobenega dvoma ne more biti gledatev ruskega poletja, ko je živo zlato boljševikov polja tako krasno, a jeseni stoji orač zopet pred golemo zemljo, ki vnovič zahteva od njega kazensko delo. Nato pa pride dolgih v ostrih šest mesecov zime. Dežela je ovita v presenetljivo bel plaste, viharji divjajo in človek se duši od postopanja in osamljenosti v temni, umazani koči. Ničesar ni ostalo od vsega njegovega dela kot slama in koča, katero pa pože požar najmanj trikrat v življenju vsake generacije.

Nomadski nagon ni se izčinil iz ruskega kmeta. On smatra napore oraca za prokleščevanje, ter si neprestano želi, da bi se posikal od snega mesta na drugo mesto. Njenom manjka agresivne želje, da bi se trdno nastanil na izbranem mestu ter uplival na obdajajočo ga okolico v svojem interesu. Najmanj, kar se more reči, pa je to, da je ta želja v njem kaj slabov razvita. Kadar pa sklene storiti to se mora boriti s težko in brezplodno nalogo. Oni, ki hočejo prispetati k življenju vasi nekaj, kar je njih lastnega, nekaj novega, zadenejo le na nezaupanje in sovražnost od strani vasi, ki jih ali izčene ali pa vržejo srečo.

Vedno bolj pogosto pa se zgodi, da zapuste reformatorji sami iz proste volje vas, potem ko so prišli v konflikt z nemajljivim konservativizmom ruske vasi. Obilo prostora je drugod. — Prazna planjava se širi na vse strani ter mika in vabi k sebi. Nadarjeni ruski zgodovinar Fostomarov je reklo:

— Opozicija proti državi je vedno obstajala med navadnim narodom, a radi prevelike zemljepisne razsežnosti dežele je zavzela obliko bez, dezercije do dolžnosti, načelenosti narodu od države, ne pa oblike aktivnega odpora in boja. Izza dñi, katerih se tiče ta pripomba, se je prebivalstvo ruskih planjav povečalo, duševstvo naroda je ostalo isto ter je načelo svoj izraz v čudnem pregovoru: — Ne zapusti svoje posla, a ne opravi svojega dela. —

Zapadni človek vidi krog sebe od otroških dni naprej, kakor hitro lahko steji na svojih nogah, monumenterne uspehe dela svojih prednikov. Od zavrnitve na Holandskem pa do tunelov ob italijanski Rivijeri in vinogradov ob Venziju; od velikih naprav Anglije, pa do mogočnih šlezijskih tvornic, je celo lice Evrope na gosto posejano z največjimi inkarnacijami organizirane volje človeka. — Volje, ki si je stavila enči cilj, da podnjarmi c-

zlečine, svoje samovoljne in nepristovljive krivice in najmanjše gibanje svojega večno nezadovoljnega duha.

Ker je velik grešnik proti svemu sosedu in mogoče še večji proti samemu sebi, je mučenik svojih lastnih pridrževanj, ki ga sicer deformirajo in pustošijo, a kljub temu dajejo orojsvra vedenje novišim mukam in veseljem življenja. Njegov duh, kot oni prokletega Ahasverja, potuječega Zida, koraka v neskončnost dočnosti, proti sreu Kozmošu ali vsemirju ali pa proti ledem praznemu stvarstvu, katere bo mogoče napolnil s svojo psiho - fizično eneržijo ter ustvaril nekaj, kar presega pojmovanje sedanjega intelekta.

Inštinkt smatra važnim le ko riste uspehe napredka človeškega duha, — le to, kar veča zunnijo, materialno prosperitež življenja, tudi če bi bila jasna in podlaža.

Duh ne najde proces ustvarjanja važnim po sebi. Duh je dejstvo, da bodo mnenje že odsodba in prav nič žal bi mi ne bilo, če bi se izkazalo, da so moja mnenja napuščena.

Možje, ki so nastopili preje.

V Rusiji je živel nekoč neki Ivan Bolotnikov, mož prav posebne sreče. Kot otroka so ga ujeti Tartarji, tekom enega svojih načinov na obmejnu mesto moskovskega carstva. Kot mladenec je bil prodan Turkom in je delal na turških galerah. Iz suženjstva so ga oprostili Benečani in potem, ko je živel nekaj časa v aristokratski republiki dožev, se je vrnil v Rusijo.

To se je zgodilo leta 1606. Moskovski bojarji so ravnokar zastupili nadarjenega carja Boris Godunova ter umorili premetenega, drznega in zagonetnega mlačnika, ki je pod imenom Dimitrija, sina carja Ivana Groznega, zasedel carski prestol in ki je skušal prenemagati azijatske naveze Moskovčanov, ko jim je reklo vlice:

— Vi se smatrati najbolj pravilen ljudem na svetu, a ste pokvarjeni in zlobni. Vi premalo ljubite svoje sosedje ter niste prizavljeni storiti kaj dobrega. — Bil je umorjen. Premeteni in dvostroni pričevnik Vasilij Suiski je bil izvoljen carjem. Tedaj pa se je pojavil drugi pretendent, ki tudi nastopal kot sin Ivana Groznega in pričela se je v Rusiji "krvava tragedija političnega izkroja, ki je znana v zgodovini pod imenom "konfuzija". Ivan Bolotnikov se je pridružil drugemu pretendentu, dobil od njega pravico, da vsebojuje majhnemu odčetku pristašev pretendenta, nakar je odvračal z njimi proti Moskvi, pridigajoč kmetom in težko in brezplodno nalogo. Oni, ki hočejo prispetati k življenju v temi, umazani koči. Ničesar ni ostalo od vsega njegovega dela kot slama in koča, katero pa pože požar najmanj trikrat v življenju vsake generacije.

Tehnično primitivno delo vasi je neponajljivo mučno in kmet ga imenuje "strada", od ruskega glagola "stradati" ali trpeti. — Brema dela, vspričo njegovih brezpomembnih uspehov, poglavja v kmetu instinkt privatne lastnine, s čemer postane skoro nedostopen za uprave doktrin, ki pripisujejo vsa človeška zla ravno sili tege instinkta.

Pobijte bojarje! Vzemite njih žene in vse njih blago! Pobijte trgovce in druge bogate ljudi ter razdelite njih lastnino med sebe!

Ta mični program primitivnega komunizma je privabil k Bolotniku na deset in desetihčetrtakov, kmetom in potepuhom. Porazili so zopet in zopet armade carja Vasilija, ki so bile bolj oborožene in organizirane. Oblegali so Meskvo in le z največjo težkočo so bili poraženi od čet bojarjev in trgovcev. Končno, ko je bila ta prva ustaja kmetov zadušena v reških krv, so Bolotnikova ujeli, mu izkopali oči ter ga učopili v vodi.

Ime Bolotnikova se ni ohranilo v spominu kmetov. Njegovega življenja in delovanja ne opevajo niti narodne pesmi, niti legende. Ustno izročilo russkih kmetov ne vsebuje niti besedice glede deset letne dobe krvavega kaosa, katerega označujejo zgodovinarji, ktori šolo "razuzdanosti ter malenkostnega egoizma, ki ni zmožen upoštevati najbolj enostavnih potreb."

Vse to pa ni pustilo nobenega sledu v življenju ali spomini ruskega kmeta. V legendah Italije živi še vedno spomin na Fra Dolonina, in Čehi se spominjajo svetega Jana Žižka prav tako kot Nemci svojega Tom. Guentzerja in Florine Geier. Francozi imajo svoje junake in mučenike in istotko Angleži. Gledo vseh teh ljudi so ostale med navadnim narodom pesmi legende in povest. Russki kmet pa ne pozna svojih junakov in voditeljev, pravice in osvete.

Uničevanje starih oblik.

Ceprav zasužen od državne avtoritete, ostane njegov duh vendar prost. Ravn s to prostostjo duha pa uničuje zastarele oblike ter ustvarja nove. Ker je mož akejje, je napravil svoje življenje mučno napornim ter polnim pregrah, a krasnim v svoji obliosti. On je povzročeval vseh socijalnih zel, vseh perverznosti mesi in duhu, stvaritev laži in družabne hinavščine, a o nje tuji ustvaril mikroskop lastne kritike, ki mu dovoljuje s strašno jasnočno vse svoje lastne grehe in

Jugoslovenski odnosi z Bolgarsko.

V Beogradu, 12. marca 1922.

Pod tem naslovom piše St. Crković v "Slovenskem Narodu", kjer sledi:

Nas izredni poslanik in počlaščeni minister v Sofiji g. Rakic je 25. pr. m. izročil bolgarskemu kralju Borisu v svečani svetovni in po tradicionalno-diplomatskemu ceremonijalu svoja akreditivna pisma. Pričakuje se, da izroči te čini tudi K. Todorov, bolgarski počlaščeni minister v Beogradu, na enak način svoje akreditivne spise.

Ti mednarodni diplomatski čini so vedno značilni za odnose med državami, za odnose med našo državo in bolgarsko pa so še posebne važnosti.

Bolgari so v srbskemu delu našega naroda tako leta 1913, in še v mnogo večji meri leta 1915, zadali neizčeljive udare. Bolečin, trpljenja in muk, ki jih je ta del našega naroda pretrpel pod divjinskim režimom bolgarskih okupacijskih oblasti in po številnih ujetniških taborih po Bolgariji — srbski del našega naroda za dolgo vrsto let navlži vsej svoji dobiti volji, tudi ako bi hotel, ne more pozbaviti. Predstavniki nasopisa in parlamentarni poročevalci beogradskih, zagrebskih in ljubljanskih čistov so imeli pred kratkim priliko, da so se prepričali, vlasti pa tovariši iz Hrvatske in Slovenije, o resničnosti vsega tega, kar smo rekli v gorenjih vrstah. V narodni skupščini so privedle gospe iz Kola srbskih sester v novinarsko sobo in novinarjen: predstavniki deputacije žalujocih, in črno oblačenih srbskih žen iz Pirotja, Kruševca, Zajecarja, Negotina, Leskovea, Surduške in drugih krajev vzhodno in južne Srbije, došli v Beograd, da zahtevajo od merodajnih faktorjev, da se že vendar privedejo pred sodnijo bolgarski zločinci, ki so pobijali na zverski način njihove može in brate, svečenike, nitičje, činovnike, obrtnike itd. Naši so vladali, tako pravijo, odtekla svoje pravice po nejski mirovni pogodbi; da bi bolgarske krive sodile srbske sodnije, pa je nameščala, da odda, ali je morda že oddala svoje privoljenje za to, da jih sodijo bolgarski sudske. Me preti temu najoddolnejšemu protestu in zahtevamo, da se kar najhitreje kaznujejo bolgarski krive ubijaleci našim mož in da se siročadi zagotovijo življenski obstanek.

Kazen, ki je zadele Bolgare po končani evropski vojni, po našem mnenju ni točno odmerjena. Izren je bila blažja, mnogo blažja, nerazmerna z njihovimi čini. No, tudi to, kar je zadele Bolgare po prebijtu na solunski fronti, in zlasti odredne nejskega mirovnega dogovora, ni dvoma o tem, so jih vendar dosti kaznovale.

Po teh vojnih ekspaltacijah, ko se v svoje geografske karte z našim "Carstvo Bigrina" uvrsčali Pozarevac, Čuprijo, Niš, Prokuplje, Priština, Prizren in druge krajne, ko se je, lahko se reče z vso pravico, vse bolgarski narod od poslednjega kmeta do carja Ferdinandove veseli, prevezl divjaške radiosti, "da je Srbija za vinas prepadnala"; in so z niznje do nas bolgarske narodne mase in bolgarska intligencija zlasti po posledju, z lobnim zadovoljstvom pevale "da živeo dečje Radostavov i njegova slavna partija" in "suijuzni razvojni" — so doživejali Bolgari dogodek, katerih se niso na kraju parneti nadajeli in o katedih niso nikdar ranjali. Morano so oni v očeh zasega civiliziranega sveta ponižani, diskreditirani. Teritorialno pa so stavljeni v okvir takih mej, da vsej vrednosti razburjenosti in strahu še zdaj n're morejo priti k sebi; in ona kartta velikega bolgarskega carstva s Prizrenom kot najzapadnejšo točko obsega sedaj teritorij 15 okrugov z 82 sreži in 2412 domačih selskih deželnih občin.

Zdaj, ko so prišli med premagance in s oobčutili težnjo svojega zločinskega dela in izdale slovenske misli, nazivajojo nas svoje stare, dobre brate in takorekot na kolennih nas prosijo; da se ž nini, mi kot svojino religiozni, slabejšimi in zaostalimi brati pomirimo, da jih odpustimo vse, da razabivamo krvavo preteklost in če že ne drugega, to je, ako jih ne želimo v državne zajednice in pod skupni krov z ujedinjenimi Srbji, Hrvati in Slovenci, pa naj vsaj zasmučeno z njimi in odnosno debregos sosedstva in tako pričnemo nov oživljenje kot izmirjeni bratje.

Iz povsod upravičenih rezlogov smo morali, naj se nam to ne zameri, v krajkih potezah podčuti nekoliko bolestnih spominov iz nedavne preteklosti. A v istem času moramo reči, da s ose mase bolgarskega naroda prisluže iztreznevati in da je že znaten del bolgarskega naroda prisluže do spoznanja, kako težek greh je storil srbski narod na kraju parneti nadajeli in o katedih niso nikdar ranjali. Morano so oni v očeh zasega civiliziranega sveta ponižani, diskreditirani. Teritorialno pa so stavljeni v okvir takih mej, da vsej vrednosti razburjenosti in strahu še zdaj n're morejo priti k sebi; in ona kartta velikega bolgarskega carstva s Prizrenom kot najzapadnejšo točko obsega sedaj teritorij 15 okrugov z 82 sreži in 2412 domačih selskih deželnih občin.

Zdaj, ko so prišli med premagance in s oobčutili težnjo svojega zločinskega dela in izdale slovenske misli, nazivajojo nas svoje stare, dobre brate in takorekot na kolennih nas prosijo; da se ž nini, mi kot svojino religiozni, slabejšimi in zaostalimi brati pomirimo, da jih odpustimo vse, da razabivamo krvavo preteklost in če že ne drugega, to je, ako jih ne želimo v državne zajednice in pod skupni krov z ujedinjenimi Srbji, Hrvati in Slovenci, pa naj vsaj zasmučeno z njimi in odnosno debregos sosedstva in tako pričnemo nov oživljenje kot izmirjeni bratje.

"Genovska konferenca bo v prvačanju ureditve evropskih zavzetij bolj formalnega značaja. Vsaka država mora same se pomagati. — Kot edin cilj češke politike priznava edinole pod vodstvom vseh slovanskih narodov pod vodstvom velike demokratične Ruse.

Dr. Kramar obnavja pa nslavistični program.

Proti genovski konferenci. — Vsaka država mora sama se pomagati. — Kot edin cilj češke politike priznava edinole ujedinjenje z vsemi slovanskimi narodi pod vodstvom velike demokratične Ruse. — Komentarji.

Iz Prage poročajo: Dr. Kramar, ko da odlično napredno in demokratični češki narodni demokratični državo, "České Slovo", ki stoji blizu vladi, ki so sicer tudi zastopani v vladi, cijiji levo krilo pa vendar dr. Beneš, piše med drugim: "Vsi smo si na jasni, kolik potrebuje politiku dr. Beneše; je 20. marca na javnem shodu svoje stranke ostro nastopil proti georgijski konferenci. V svojem govoru, ki je vzbudil v češki javnosti največjo opoviježnost, je izvajal dr. Kramar med drugimi.

"Genovska konferenca bo v prvačanju ureditve evropskih zavzetij bolj formalnega značaja. Vsaka država mora same se pomagati. — Kot edin cilj češke politike priznava edinole ujedinjenje z vsemi slovanskimi narodov pod vodstvom velike demokratične Ruse. — Komentarji.

Na koncu leta 1910, ko se je imel spomladni pokazati Halleyev komet, se je prerokovalo o koncu sveta, kar je povzročilo med ljudimi veliko razburjenje in mnogo jih je v "České Slovo", ki stoji blizu vladi, cijiji levo krilo pa vendar dr. Beneš, piše med drugim: "Vsi smo si na jasni, kolik potrebuje politiku dr. Beneše; je 20. marca na javnem shodu svoje stranke ostro nastopil proti georgijski konferenci. V svojem govoru, ki je vzbudil v češki javnosti največjo opoviježnost, je izvajal dr. Kramar med drugimi.

KNJIGE

Knjigarna "Glas Naroda"

KNJIGE

Motitveniki:

Pog med nami, v platu vezano ..	50
Dušna paša, v platu vezano ..	125
Dušna popolna, v platu vezano ..	1-
Hoja za Kristusom, v platu ve- zino ..	1-
Maria Varninja:	
v platu vezano ..	90
v usnje vezano ..	1,80
Rajski glasovi:	
v platu vezano ..	80
v kost vezano ..	1,70
v usnje vezano ..	1,80
Sveta Ura, s posebnimi debelimi črkami.	
v platu vezano ..	90
v usnje vezano ..	1,80
Starci za dušo:	
v platu vezano ..	90
v usnje vezano ..	1,80

Poučne knjige:

Abrudnik slovenski	35
Abrudnik nemški	35
Angloščina brez učitelja	40
Angloško-slovenski slovar (Dr. Kern)	5,00
Angloška služba ali namek kako naj se k sv. maši streže	10
Cirilica. Navodili za čitanje in pi- sanja srbske in cirilice	30
Domaci zdravnički po Kneippu	1,00
Dekletom. Spisal A. B. Jeglič	50
Gospodinjstvo. Praktična knjiga za naše gospodinje.	
Trdo vezano	1,50
Broširano	1,20
Govedorja	75
Hitr računar	60
Jugoslovija. Zemeljski pregled	125
Knjiga o lepem vedenju,	
Trdo vezano	1,00
Katekizem, veliki (Zabret)	40
Knjiga o dostojnem vedenju	50
Mladencem. Spisal A. B. Jeglič.	
1. zvezek	60
2. zvezek	60
Mlekarstvo - črticami za živ- norejo	75
Nasveti za hišo in dom. Koristna knjiga za vsako hišo	
Broširano	80
Mrtvi Gostje	1,00
Materinski žrtve	60
Mosuno	60
Mildova Zala	65
Moji Klate	60
Mirk Postenjaković	50
Mitva sreca. Povesti. (I. Tavčar)	1,50
Naša Vas. 1. del vsebuje 14 po- vesti. (Novčan)	65
Pravila za oliko	65
Perutninar.	
1. letnik	60
2. letnik	60
3. letnik	60
Praktični računari.	
Kočni slovensko in slovensko an- gleški slovar	60
Slovensko-nemški slovar (Janežič Bartol)	4,-
Splošno knjigovo odstvo. 1 in 2 del \$2,50	
Slovensko-angloška slovnička	1,50
Slovensko-angloški in angleško slovenski slovar, trdo vezano	1,50
Epretna kuharica	1,25
Slovenska kuharica, trdo v platu vezano	6,-
Slovenski sadjar, vsak zvezek po	1,50
Slovenska Narodna mladina	1,-
Trgovsko računstvo. Slič	
1. del	60
1. in 2. del	1,50
1. in 3. del	1,50
Varenčna kuharica, trdo vezana	1,-
Vosilna knjizica	50
Veliki slovenski spisovnik razinu razini pism. trdo vezano	1,50
Vzorec za narodne vezenine	1,-
(Stikanje) 4 knjige, vsaka	1,-
Zgodovina Srbov. Hrvatov in Slo- venev	
1. zvezek	65
2. zvezek	85

Razne povesti in
romani:

Amerika in Amerikanec, trd. vez.	2,50
Andrej Hofer	56
Beneška vedeževalka	35
Belgrajski Bise	35
Burke in porečnosti	40
Bell rojaki, trdo vezano	1,00
Boy, roman, trdo vezano	75
Cvetke	25
Ciganova "Ceta"	25
Čas je zlato	30
Cvetina Borografska	
Črna žena, trdo vezana	1,25
Doli z orožjem	50
Dve slike — Njiva, Starka (Meksiko)	—
Dolga roka	40
Devica Orleanska	
Deseti brat, (Jurčič)	
Deteljica	
Dom in svet. Letnik 1908	2,00
Duhovni Boj	35
Elizabeta	
Fran Baron Trenk	
Fra Diavolo	
Gozdovnik (2 zvezka)	1,50
Grešnik Lenard, (Ivan Cankar)	
Gočevski katekizem	25

Naročilom je priložiti denar, bo-
disi v gotovini, Money Order ali
poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če
pošljete gotovino, rekomandirajte pi-
smo.

"Glas Naroda"
(Slovenic Publishing Company)
82 Cortlandt St., New York

Gruda umira	50
Hedvika	35
Humoreske, Groteske in Satire	60
Izbrani spisi. (Dolenc.)	50
Spomini o Cerkiškem jezeru.	
U gozu, — Burji	60
Jos. Jurčič spisi:	
1. av. Cvet in sad. Itči mestnega sodnika. Broširano	75
Trdo vezano	1,00
5. av. Sosedov sin. Sin kmečkega cesarja itd. Broširano	75
Trdo vezano	1,00
6. av. Dr. Zober, roman. Tugon- er, tragedija v 5. dejanjih.	75
Broširano	75
Trdo vezano	1,00
Kralje duhov	1,00
Kralj Matjaž	1,00
Kmečke povesti, trdo vezano. Vse- buje 7 povesti	60
Kraljica Mučenica, trdo vezano	
Knjiga za Ljubomislne ljudi, (Ivan Cankar)	1,00
Ljudske povesti, — Od hiše do hi- še, — Sin	60
Ljudska knjižnica:	
1. av. Znanje starih	50
2. av. Darovana. Zgodovinska povest	50
3. av. Jernač Zmagovac, — Med Plazovi	50
4. av. Malo življenje	65
5. av. Zadnja kmečka vojska	75
6. av. Gozdjav Šir	30
7. av. Prih jač	60
8. av. Pasjeglavi	1,00
9. av. Kako sem se jaz likal, (Bencelj)	1,00
10. av. Kako sem se jaz likal, (Bencelj)	1,00
11. av. Kako sem se jaz likal, (Bencelj)	1,00
12. av. Iz dnevnika malega po- redneza, trdo vezano	1,00
13. av. Ljubljanske siroke, —	1,00
14. av. Ljubljanske siroke, —	1,00
15. av. Juan Miseria. Povest iz španske življenja	75
16. av. Ne v Ameriko. Po resni- čnih dogodekih	75
Mali ljudje, Vsebuje 9 povesti.	
Broširano	75
Trdo vezano	1,25
Mimo življenja. (Ivan Cankar)	80
Mrtvi Gostje	35
Materinski žrtve	35
Mosuno	40
Mildova Zala	50
Moji Klate	70
Mirk Postenjaković	35
Mitva sreca. Povesti. (I. Tavčar)	1,50
Na Indijskih otokih	50
Naseljeni	30
Na Preriji	30
Nihilist	40
Narodna Biblioteka:	
Ameriki in povsod dobro, doma njiboljše	42
Berač	45
Boj s prirodo	45
Božja kazens	45
Babica	160
Narodna Biblioteka:	
Beatin dnevnik	80
Črtice iz življenja na kmetih	
Emanek, lovčev sin	45
General Lavdon	80
Grška Mytologija, 2 knjige	2,40
Kranjska čebelica. Poezije	45
Krvna osvetla	45
Nekaj iz ruske zgodovine	45
Napoleon prvi	1,20
Nesrečnica	80
Rimska Mytologija	80
Spisje. Vsebuje 11 povesti	45
Svitoldav	45
Spisi Andrejčevega Jožeta, —	
Popotni listi nočni prehod itd.	
V Gordem zakotju	45
Zaroka ob priči noči	45
Z ogrom in mečem	5,00
Z kruhom	45
Zalost in veselje	1,20
Narodna knjižnica:	
Bilke	20
Bele noči, — mali junak	30
Gadjie Gnezdi	40
Izbrani spisi Valentin Vodnika	30
Lubitja pri kraljici gosji nožici	60
Malenkost	40
Moje življenje. (Ivan Cankar)	40
Pikova dame	20
Paberki in Roža	20
Povestice, 5 povesti	50
Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka	
Povestice, Rabindranath Tagore,	
Vsebuje 5 povesti	50
Petelinov Janez, (Alešovec) —	
Trdo vezano	40
Broširano	60
Pol hitra Vipava, trdo vezano	1,00
Pariski zlatar	35
Pošljeni Mehikanc	30
Povesti Maksima Gorkega	25
Teo svobodnem solcem, 2 knjige	35
Pravilice H. Majar	35
Požigalec	25
Pouk in zabavo	35
Povesti slovenskemu ljudstvu v	
1. zvezek	1,50
2. zvezek	85

Igre:

Peter Zgaga	50
Pet tednov v zrakoplovu, trd. vez.	1,50
Razkrivani Habsburžani. — Moja preteklost	50
Romanica	50
Rinaldo Rinaldin	50
Sveti Genovefa	50
Sveti Notburga	50
Skozi sirsno Indijo	60
Stric Tomova koča	50
Slovenska knjižnica. Zbrani spi- ši, vsebuje 10 povesti	50
Skrtnost najdenke	50
Soneski invalid	50
Spake, satire in humoreske	50
Španjska knjiga	50
Spoški samotarke, trdo vezano	1,00
Stezosledec	50
Stric Tomova koča	50
Sveti noč	25
Sveti Sesto, povest iz Abrucev	
1. av. Jos. Jurčič zbrani spisi	50
2. av. Jos. Jurčič zbrani spisi	50
3. av. Znamenje starih	50
4. av	

Vladimir Levstik:

GADJE GNEZDO.

Povest iz dne trpljenja in nad.

(Nadaljevanje.)

Toda gad se kratko zasmeje:

— Na združevanje vseh v srečiščih ljudi! Ali kupica je zadnja — nu da, vsaj ena izmed zadnjih, ki jih praznim pri vas: ostati tu in doma ne videti — kdo bi mogel na mojem mestu? Materi ni pomoči; gorje vsega sveta ji leži na srcu kot križ na Kriščevih ramah. Karkoli storim, karkoli potrebec — ona ne sliši, ne vidi: ena tripi za grehe sveta, in bo, dokler ni vse pri kraju. Mari naj stražim mrtvščino, ko nič ne pomaga? Joža ne obudim, stare ne ozdravim... Zdaj so časi, ko človek ne ve, koliko dni mu je dano živeti. In kogar jutri zadene, albo manj mrtvev, če se danes čemeši. Radost je naša predpravica, dokler ne pride tema. Bog vam živi, Galjot, in vaju — vaju, prelepi sosed: drevi se peljemo v svet. Saj moram itak kmalu na mesto: veste da je vojna z Lahom gotova reč?

— Tak vendar? — vzklikne Galjot, — to sem misil!

— Moj polk bo zraven; tam kje pri Gorici padajo v naše roke.

Oci se mu bliščajo, liec mu je zardele.

— Greč rad? — ga pogleda Jela.

— Kako ne! Vse te dne sem premisjal... Res, gremko je odhajati v nov pokolj: ljudi, za katere se živa duša ne trese, je malo pod solnecem. Njih matere bodo jokale gremko, kakor jokajo naše. Al vseeno! Tu gre za nekaj drugega; za nas, predvsem za nas! Za tisočletno pravice do solnce, ki jo nam taje že tisoč let; za pravdo, katero smo jim tesali v buticje, preden je svet poznal Avstrijo in njene meje. Pljuvali so na nas, odkar smo sosedje; in danes, ko bije u-sodna ura v življenju narodov, so nam sklenili izbrati naše ubogo zemljo, da raztrošijo po nji svoja kukavičja jajca in potujoči, kar je našega od vekov! Nihče, oča Galjot, nihče, kar jih zdaj vije, ni umarjal pravice in svobode bolj kakor Italija, ko jo piše na svojo zastavo. Da bi tudi noben lump ne bil bolj razočaran!

— Bog daj, Tone! — Kozarec v sosedstvu roki drhti. — Da nam ostane večji grunt, kakor pravi Kastelka!

— Da nam ostane in zraste za tisto, kar je našega pod laškim žezljom! — Gad je planil kvíški: nosnice mu burno igrajo. — Zdaj gre za nas! Kri, ki bo plavila Še, bo prelita za nas, kakor pred tisočletjem; ta Kalvarija bo v naši lastno zveličanje, kakor so že in sodbe in vse, kar trpite doma. V nobenem boju me ni dolzaj zapustila misel: da bi ostal živ! Da bi se gledal solnce, dihal zrak in živel življenje vas srečnih, ki ste doma... Tam dolci mi bo vseeno. Če z vso svojo srčno krvjo odkupim le hrne tiste prsti, da oktane naša — naj teče! Naj teče to dne. Kadar je mirno vreme, odmeva čez hribe grom topov. In kadar piha veter s tiste strani, se

Izpred ljubljanske porote.

Izpije in trešči kozarec ob tla. Tedaj ga prime Zinka za obvedeši, potegne njegovo glavo k sebi ter ga krepko poljubi na ust.

— Zastužil je, — se sneje Galjot. — In ti, Jela, kaj praviš?

Ali Tone je ves vojak na pohodu; on jemlje sam in nič ne vprašuje. ... To je močnejše od vseh v srečišču: eh, Bog, hudo je trohneti v Galiciji, kdor je imel dekle s takimi ustimi!

— In vam oča Galjot, — pravi gad, ko je naglo pripasal sabljico — po moško: pošteno roko. Hvala za vse, kar ste nam storili, za nazaj in naprej. Pa prošnjo imam: ne zapustite matere, ne pozabite brata. Če se vrnem, vam bom hvaljen do groba, in še nikoli več — še v smrtni urri se vas bom spominjal.

Sestri pospremita gosta domov, da skoči k stari na kratko besedo: potem se odpeljejo vsi trije na postajo. Jela je oblečena, ker je bila določena v trgu: Zinka se zgoraj napravlja, očeta je hlapce po glici. Tone in Jela stojita sama in se gledata. Oba močita, le govor oči je glasan: nene diše po sladkosti kakor dve zvrhani časi medice. Gadov pogled se kali: nekeri hlepni v njem, hoče in se ne

more odločiti. Zdaj pa jo zgrabi okrog pasu in jo stisne k sebi:

— Se emkrat, Jela... Enkrat samkrat še!

Njena glava mu leži na rami, usta eveto navzgor kakor škrten tulipan z globoko časo. Tone pije, pije; pijan je, da se maje svet okoli njega, in vendar ne more ugasišči.

— Jela, kadar se vrnem, te vzameš namesto Jože, slišši! Hočeš, Jela?

Dekle se mu izvije; v prešernem smehu zablinske z zobmi:

— Kaj bi s teboj, ki sanjaš o junaska smrti? Kaj hočemo ženske z žrtvami in mučeniki, povej! Zdaj ne skočim več v vodo; živeti hočem živeti, pozabit, veseliti... Smeha in sreča nam daje, vi čudni apostoli — male je živin do vaših grobov!

In gad je mahoma trezen.

— Prav imaš, Jela, — mrma s povešeno glavo. — Vsak po svoje, prav imaš.

Kratek sen se je razsul; toda mu žal, da ga je sanjal.

V pomladnem solnecu vriska Kastelčevina s sveže poblenimi zidovi, rdečimi strelhami in zelenimi okni; kdo bi si mislil, da sedi v tej bogati hiši žalostna žena, kje besede ne najde, da bi jo rekla otroku v pozdravu in slovo...

Tone je našel Kastelko pred njenim oltarjem: glavo upira v dlan, komolec v mizo in strmi v fotografije. Bog ve, ali se giblje kaj v tej sivi glavi, ali je vse mrtve in tihu kakor v ubogu prestreljeni Joževi lobanji?

— Odhajam, mati. Zbogom, zdravi ostanite!

Vdova molči; ne ozre se, oči ne obrne.

— Zbogom, mati! Če nekaj dni sem našega fronti: nihče ne ve, kaj me čaka... Ne daste roke?

Stara ne sliši; trepalnice se jepiščajo globlje na oči, kakor bi jo trudnost morila.

Tak zdravi. Ne mislite name, če vam je lagljie tako: vseeno, vseeno bom zmerom pri vas!

— Z mojo voljo nikdar. Beži, beži! — krikne Kastelka s tolkanjem izmučenim glasom, da ga zbere v sreči.

— Da, da, se prej sem jo videl na izprehodu z dvema Ograma.

— Vsak ve, da jih ráda gleda; in koliko je drugega, česar vsak ne!

— Jaz vem, mati! Jela ni več, kar je bila. Njena vroča kri — pravzaprav je vredna umiljenja: moja žena in nihče ne bi kazaf s prstom nanjo. Meni bi ostala zrasta; rada me je imela — kaj bi pravil! Hudo je, mati; vse kar je prav. Oni večer sem jo videl pod hruško na vrtu...

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca ljudi za

stajajo, sluteč rdečega zmaja, ki

leže bliže in bliže.

grozevaščani na poljih: lasal je mrljice, božal črviva lica, poljubil steklene oči: dišati bi moral po smrti, pa dehti po življenju. Baje tudi ptičke pojo tam dol.

Drobčekane ptičke sede na mrtvih in žrgole...

Nebo in zemlja ne

čutita umiranja, le sreca

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emile Gaboriau.

Za "Glas Naroda" prevod G. P.

84

(Nadaljevanje.)

— Misil sem, da boma prišel ob pamet, — je odvrnil Žak enostavno.

S tresaočim se glasom pa je vpravil nato:

— Dragi oče, zekaj pa mi niste dali nobenega znamenja življenja? Zakaj vas ni bilo tako dolgo?

Markij ni bil nepripravljen na tako vprašanje. Kako pa je mogel odgovoriti nanj? Ali je mogel kedaj razoteti Žaku resnično skrivnost svojez obotavljanja? Obenil je svoje oči na stran ter odgovoril:

— Upal sem, da ti bom lahko boljše na uslugo, če ostanem v Parizu.

Njegova zadrega pa je bila preveč velika, da bi ušla Žaku,

— Ali niste dvomili o svojem lastnem otroku, oče? — je vprašal žalostno.

— Nikdar, — je vzkliknil markij. — Nikdar nisem dvomil niti za trenutek. Vpraša: svojo mater in ona ti bo povedala, da je bila ta ponosna zavest, ki me je zadreževala, da nisem prišel sem. Ko sem čul o stvarih, katerih te dolže, sem rekel: — To je absurdno.

Žak je zmajal z glavo ter rekel:

— Obdolžitev je bila absurdna in vendar vidiš, kaj vse mi je prinesla.

Dve veliki solzi, katerih ni mogel zadržati, sta zablesteli v očeh starega gospoda.

— Ti me dolžiš, Žak, — je rekel. — Ti dolžiš svojega očeta.

Ni ga človeka na svetu, ki bi mogel videti svojega očeta, kako pretaka solze, ne da bi cutil, kako se mu mehča v taja sree. Vsi sklepi, katerje je bil napravil Žak, so izginili v enem trenutku. Stisnil je očetovo roko ter rekel:

— Ne, jaz vas ne dolžim, oče. Kljub temu pa nimam besed, s katerimi bi vam povedal, kako zelo je vaša odsotnost povečala moja trpljenjava. Mislim sem, da sem zapuščen od vseh zavrnem.

Prvikrat izza trenutka, ko je bil vržen v ječo, je našel nesrečni mladi človek sre, kateremu je lahko zaupal vso trpkost, ki je prekipevala v ajegovem sre. V navzočnosti matere ali Dionizije mi je prepovedovala čast kazati obum. Nevarnost Magloarja je onemogočila vse zaupanje in gospod Folgat, čeprav simpatičen človek, je bil konec konič popolen tuje.

Tukaj pa je imel prijatelja, najdražjega in najbolj dragocenega prijatelja, ki ga more imeti človek na tem svetu, — svojega očeta.

— Ali je kje na tem svetu človeško bitje, — je rekel, — ko jega nesreča bi bila enaka moji? Biti nedolžen, a brez sredstva, da dokazem to! Poznati kriveca, ne da bi si držal omeniti njegovo ime! Izprva nisem spoznal cele grozote svojega položaja. Prestrašil sem se, to je res. Posneje pa se mi je vrnil pogum, kajti misil sem si, da bo pravica kmalu spravila resnico ne dan. Pravica! Bil je moj prijatelj Galpin, ki je predstavljal in on se je vrlo malo brigal za resnico. Njegov edini cilj je bil dokazati, da je človek katerega je obdolžil, v resnični kriti. Citajte listine, oče, in videli boste, kako sem postal žrtva najbolj nezaslišane kombinacije okoliščin. Slednja stvar je proti meni. Nikdar se ni ona skrivnostna, slepa in absurdna razotela na tak način kot v mojem slučaju, — ona strašna sila, kateri pravimo — usoša.

Izprva me je čut časti zadreževal, da bi omenil ime grofice Kldijez i isto mi je narekoval tudi previdnost. Ko sem prvič omenil neno ime gospodu Magloarju, mi je rekel, da lažem. Teden tem sem misil, da je vse izgubljeno. Nobenega drugega konca nisem videl kot sodišče in po obnavljanju galere ali pa k/vn oder. Hotel sem se uničiti. Prijatelji pa so mi pojasnili, da nisem gospodar samega sebe in da nisem nobene pravice razpolagati s svojim življenjem, dokler mi je ostala le še iskrica energije in žarez inteligence.

— Ubogo, ubogo dete, — je normal markij. — Ne, ti nimaš te pravice.

— Včeraj, — je nadaljeval Žak, — me je prišla obiskat Dionizija. Ali veste, kujo je privedel semkaj? Hotela je pobegniti z menoj? Oče, ta skušnjava je bila strašna. Prost in z Dionizijom ob svoji strani, kaj bi se tridal za celo svet? Ona je ustrialja pri svoji ponudbi kot lrehihlina deklej, ki je v resnicu. Na nistem mestu, kjer stopiš sedaj, se je vrgla na kolena ter me rotila, naj bežim z njo. Dovemam, da bom mogel rešiti svoje življenje, a jaz ostaneu tak.

Žak je emabnil na klep ter si pokril lice z obema rokama, mora da prikrije solze.

Nenkrat pa se ga je lotil eden onih spopadov srda, ki so se pojavljali pri njem le preveč pogosto tekom njegovega bivanja v ječi. Vzkliknil je:

— Kaj sem storil, da bi zaslužil tako strašno kazeno?

Lice markija se je nenenkrat pomnilo in odgovoril je na slovesen način:

— Poželel si si žene svojega soseda, sinko moj.

— Žak je skromnji z rameni. Rekel je:

— Ljubil sem grefico Kldijez, in ona je ljubila mene.

— Preštevje je zločin, Žak.

— Zločin? Magloar je rekel isto stvar. Oče, ali v resnicu mislite tako? Po tem je to zločin, ki nima nicesar posebnega na sebi, katerega pospešuje vsaka stvar, s katerim se vsakdo postavlja in kateremu se svet smeje. Res je, da daje počitava mož upravijo na življenjem in smrto. Če pa se obrnete na postavo, oboodi kriveca na šest mesecov ječe ali pa na par tisoč frankov globe.

— Žak, — je rekel markij; — grofica Kldijez namiguje, kot praviš ti, da je ena njenih hčera, najmlajša, tvoje dete?

Mogoče da je tako.

Markij da Boaskoran se je stresel. Nato pa je trpko vzkliknil:

— Mogoče je tako! In ti praviš to tako brzskrbo, brezbrzno, ti blazneč! Ali nisi nikdar pominil na žalost, katero bi občutil grof Kldijez, če bi izvedel resnico? In če bi le domnevai resnico. Ali ne moreš razumeti, da je tak sum popolnoma zadosti, da zagnemi celo življenje in da unici življenje one dekkle? Ali nisi nikdar rekel samemu sebi, da zadaja tak dovolj v široko razlagalo, kaj je pravilen zaslužek. Nekje ne bi bilo težkega izračunati, kakšna plača je pravična.

Prenehajal je. Še par nadaljnih besed in izdal bi svojo lastno skrivnost. Zadržajoč svoje razbarvanje z mogočnim naporom, je rekel:

— Jaz pa nisen prišel semkaj, da razpravljam s teboj o tem vprašanju. Prišel sem ti povedat, da bo stal tvoj oče vedno na tvoj.

ji strani in aj se zgodi kar hoče, in da bom sedel na tvojo stran, če boš izpostavljen srameti da nestopiš pred sodiščem.

Klub svojemu vzmemirjenju je videl Žak neobičajno razburjenje svejega očeta. Za trenutek je videl kot v megli resnico. Še predno pa je mogel zavzeti sum definitivno obliko, je tudi izginil vsprič obljube očeta, da mu bo stal na strani in naj pride kar hoče. — Vzkliknil je:

— Oče, prositi vas moram odpuščanja, če sem kedaj le za trenutek dvomil o vašem sreču.

Stari Boaskoran si je na vse načine prizadeval, da se pomiri. Konečno pa je rekel z resnim glasom:

— Da, jaz te ljubim, sinko moj. Kljub temu pa ne smeš napraviti iz mene večjega junaka kot pa sem dejanski. Še vedno upam, da nam bo prihranjen nastope pred sodiščem.

— Ali se je razkrilo kaj novega?

— Gospod Folgat je našel nekaj sledov, ki upravičujejo nekaj upanja, čeprav je dosedaj še ni doseglo resničnih uspehov.

Žak je izgledal kot poparanj.

— Sledov? — je vprašal.

— Bodti potrežljiv. To so se medli sledovi, to priznavam in ne bilo bi jih mogoče preložiti sodišču. Od dne do dne pa lahko postanejo bolj odločilni. Ineli pa so že en dober učenek. Priveldli so nam nazaj gospoda Magloarja.

(Dalje prihodnjih.)

Jugoslovanska armada in Orlovstvo.

Pod tem naslovom piše "Slovenski Narod":

Cisto umevno se nam vidi sta bše Sokolstva, da ne odgovarja na vsak izpad svojih nasprotnikov. Na eni strani bi bilo to za Sokolstvo ponujajo dvojčki, na drugi strani pa se Sokolstvo zaveda sile svoje ideje ter uspehov svojega pozitivnega dela. V tem znamenju zameni zmaguje. Ni mu treba nastopati pota negacije. Nas časnikarjev ne veže to načelo. Že kot kroni smo dolžni beležiti dogodek, ki poseljajo v kulturno življenje našega naroda. A naravnost dolžni smo nastopiti proti njim, ako žalijo naše nacionalno čustvo ali skušajo razdirati kulturne naprave, spoštovanje in češčene v širokih vrstah narodov.

Kroniki nešče zadnje skupščine nam je v zadnjih dneh prinesla vest o dve klerikalnih nastopih proti armadi, češ, da ona ne samo, da ne upošteva Orlovstvo, ampak ga prezira ali celo preganja. — Ob teh nastopih ni šlo brez stranskih udarev po Sokolstvu. Menimo, da minister ne bo v zadregi za odgovor.

Velika držnost se na mudi, sp orejati Sokolstvo z Orlovstvom, o cisto nacionalno institucijo s sijajno svojo tradicijo istovetiti z odgrankom klerikalne organizacije. Klerikalizem od Mahničevih časov je od kraja zametaval svobodni razvoj narodov, vsako nego in krepitev telesa kot posodo za colčnočno duha in za zdravo hravost. Toda ljudstvo v svojem nara vnam nagonu mu ni sledilo. Politični klerikalizem je bil prisiljen izpremeniti svojo taktiliko. Opozoril je do svojega načanca že vzej iz jezuitskega arznala. Spoznavši vpliv Sokolstva in njegovega delanja najpreprečje plastni našega naroda, si je predvsem "izposodil," — da govorimo evfemistično — njega zunanjost, njegov krov, rdečo košuljo, čepico s peresom njegove grbe, ptice sinjih višav. Ljudstvo presepmo, so si se jali z zunanjostjo, da ne bo znalo razločevati, potem prodremo v njegove duše. Nato so kopirali organizacijo, javne nastope, izlete, letne v televašu, pri čemer se niso ženirali izposoditi si Tyršev vadieni sestav. Skratka, Orlovstvo je plagiat Sokolskava!

Orlovstvo je del klerikalne organizacije, privesek klerikalne stranke. Držijo se ga vsi gredi te stranke. Ustanovljeno zgorj z namenom, da dvigne ugled propadajoče stranke, mora zluziti njenim namenom — brezpozorno. Kako vlogo pa igra klerikalizem in njega stranka v naši državi, nam ni treba posebe razkladati. O tem nam pa je njegovo časopisje, nam svedeči njegovih reprezentantov, da naj nastopajo na jenih shodih in v parlamentu, ali se bolj v tajnem krogu med štirimi stenami. Klerikalizem je sovražnik naše države, kakor je sovražnik vsake države, ki ga brezpozorno ne podpira! Klerikale poznavajo le pogojno državljanstvo. Klerikale se proti sedanjim dinastijam, ker bi bili naravno le za dinastijo, ki bi jim bila kakor habarska tako cisto udana. Klerikale se proti naši narodni armadi, ker ta ne podpira in po svojem načinu tudi ne more podpirati njihovih težev, kakor sploh ne kakre politične stranke. Ni se treba prav nič opravičevati! Samo čitajte razne zlobne notite proti armadi, s katerimi se skriva sistematično ustvari v ljudstvu razpoloženje ali celo mrzljivo proti skupini armadi. In ta hladni ton, ne redokrat podprt z zdobljivimi in ironičnimi opazkami, kadar nanesev govor na dinastijo, ki daje vrhovno poveljstvo naši armadi.

To obiležje naših klerikalnih strank sprembla vse njihove organizacije, torej tudi Orlovstvo. Ono Orlovstvo, ki je v svetovni vojni rekrutiralo prostovoljce za znago Avstrije in Nemčije, ono Orlovstvo, ki je našlo hvalo in milost v očeh avstrijskega tiranstva, dočim je bilo delovanje Sokolstva ustavljeno ter so bila mnoga sokolska društva razpuščena, Sokoli pa preskrbirani. In sedaj prihaja dr. Korošec in zahteva od vojnega ministra naše narodne države in naše narodne armade, da ne samo ne sme nastopiti proti Orlovstvu, ampak da mora ž njim enako postopati kakor s — Skokolstvom!

S prednostjo, ki je ne ve par, se ne to ne pravi nič manje, kakor goči gada na prsih. Ko bo klerikalizem in ž njim Orlovstvo izpremenilo svoje mišljenje in svoje čustvovanje napram naši državi in ž njim vidnim reprezentantom — žal tega ni pričakovati — ko postane prosto iskrnenega nacionalizma in brezpozorno prispadnost naši državni nisci, skratka, ko ne bodo več klerikale, takrat še bi smeli zahtevati, da se jih sporedi s Sokolstvom. Danes pa je njih zahteva — drznost, in njihovo zatrjevanje o dobrem državljanstvu in učanosti dinastiji in armadi — licemernstvo.

Jaz spodaj podpisana bi rada iz vedela, kje se načajajo JAKOB in JURIJ BAVER ter ANA VARDJANOVA in BUTINOVÁ, doma iz Kuželja, farci pri Kostelu na Dolenjskem. Svoječasno so bili v Brooklynu, New York, zdaj pa ne vem, kje se nahajajo. Zatorej jaz podomače Tištarjeva od fare pri Kostelu jih zdaj iščem. Jaz sem prišla pred nekaj meseci semkaj v New York. Prosim, ako kateri gori navedenih čita to oglaša, da se mi takoj oglasi na sledenji naslov: Mrs. Agnes Revon Jerman, 164 Sterlin Place, Brooklyn, New York. (10-11-4)

ADVERTISING.

SEVEROVA ZDRAVILA VZDRUŽUJEJO
ZDRAVE IN DRUZINAH

Za srbeči kožu
rabite
SEVERA'S
ESKO

Aktištečno počilo

Priporočljivo za odpomček
pri zdravljenju srbečice
in raznih kožnih bolezni.

CENA 50c

Vprašanje pri vašem lekarju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Naj se zglaši GEO. STAMPFEL, doma iz Morobitz, ki se je načajal v okolici Wilkes-Barre, Pa., in pa M. BOLTE, bivajoč pod naslovom 1006 Wylie Ave. Pittsburgh, Pa., leta 1917, pozneje pa se je preselil v Princeville, Ill., radi kuprov. Ki se načajajo pri nas v pohrami. — Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York City. (3x: 8,11,13-4)

ZENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenci, ali Hrvatičko od 25 do 35 let staro, čeprav vdova v dobro vlogo s enim otrokom. Jaz sem vlovec 34 let star, imam dva otroka in stalno delo. Pisite mi: Zenin D. C., e o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York City.

SLOVENKA ISČE SLUŽBO
pri družini tudi z otroci, ali brez. Grem tudi na deželo. Sposobna za vsa hišna dela in pomagati tudi v kuhinji. Prisrite ali vprašajte pri: Fanny Mekinda, 1003 East 66th St., Cleveland, Ohio.

COŠULICH LINE

Naravnost v Jugoslavijo